

[Miljøministeren]

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (12/12 85) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren sikre, at den skæve geografiske og kønsmæssige fordeling i de kulturministerielle udvalg snarest bringes til op-hør?«

Begrundelse

I et svar til folketingets kulturudvalg (alm. del, bilag 53/1985-86) gennemgår ministeren de i ministeriets regie nedsatte 11 udvalg med i alt 99 medlemmer. En gennemgang viser, at ministeren tilsyneladende tror, at kulturspørgsmål bør varetages af mænd boddende i København. Den opfattelse får man, når man ser på den skæve kønsmæssige og geografiske fordeling, som fremgår af ministerens liste. Således er Bornholm overhovedet ikke repræsenteret. Store kulturbyer som Holstebro og Ålborg er ligeledes glemt. Fyn har 2 repræsentanter og Århus 6. Spørgeren skal på denne baggrund anmode ministeren om fremover at udvise større opfindsomhed i udpegningen af repræsentanter til ministerielle udvalg, således at det klart mandsdominerede københavneri bringes til ophør.

Svar (23/12 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er enig i, at der ved nedsættelse af udvalg bør tilstræbes en kønsmæssig og geografisk ligelig fordeling, men må dog gøre opmærksom på, at udpegningen af udvalgsmedlemmer oftest sker efter indstilling fra de berørte organisationer m.v., og at denne indstilling normalt vil ske ud fra hensynet til sagkundskab på det område, som udvalget skal behandle.

Efter at loven om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner o.lign. er trådt i kraft den 1. juli 1985, vil den forhåbentlig bevirke en større kønsmæssig ligestilling. Jeg kan i øvrigt nævne, at jeg ved nedsættelsen af breddeidrætsudvalget brugte denne lovs principper, selv om loven endnu ikke var trådt i kraft.

At sikre alle landsdele repræsentation i ministeriets udvalg er ikke muligt eller hen-

sigtsmæssigt, men jeg vil, hvor hensynet til udvalgets emne og sagkundskab tillader det, være opmærksom på det ønskelige i en rimelig geografisk spredning.

Spm. nr. S 419

Til *ministeren for Grønland* (13/12 85) af:

Preben Lange (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at få fjernet skibsvraget »Greenland Star«, der har udviklet sig til en livsfarlig legeplads for børnene i Paamiut, og som står i fare for at blive presset ned i sejlrenden af storisen, således at Paamiut isoleres fra søværts trafik – med uoverstigelige praktiske problemer til følge?«

Begrundelse

Den 14. december 1984 kl. 20.00 strandede fiskertrawleren »Greenland Star« under et uvejr på klippekysten ved indsejlingen til Paamiut havn. Rederiet er efterfølgende gået konkurs, og der er ikke længere nogen, man kan gøre økonomisk ansvarlig for at få fjernet skibsvraget. For Paamiut kommune med dens 2.500 indbyggere er det en umulig opgave at få fjernet vraget. Samtidig ser borgerne med stigende bekymring, at skibsvraget i stadig højere grad udvikler sig til en livsfarlig legeplads for børn.

Når storisen kommer, er det overvejende sandsynligt at skibet væltes ned i sejlrenden og lukker for tilsejling til havnen. Det er staten, der har forpligtelsen til at vedligeholde havneanlæggene, og det er en naturlig forlængelse af denne forpligtelse at sikre fri sejlsads, hvilket i dette tilfælde betyder, at vraget må fjernes af staten.

Svar (19/12 85):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Vraget af »M/S Greenland Star« ligger på et skær uden for det egentlige havneområde og hindrer ikke i dag den daglige benyttelse af havnen.

Sagen har ved flere lejligheder været drøftet med farvandsdirektoratet, der har oplyst, at der ikke i den danske strandingslovgivning, der må anvendes analogt i dette tilfælde, er hjemmel til at kræve et vrags fjernet for ejerens eller dennes forsikringsselskabs reg-